

OLI - VERIUSOVIC (domácí) SLOVA

Ročník 10, číslo 19

Málé Kyšice, 17. prosince 1999

RADOST O VÁNOCÍCH

a

JEN VŠECHNO DOBRÉ DO ROKU 2000

*přejí všem nositelům přjmení Oliverius a Oliberius,
ale také i čtenářům OLI-SLOV*

Oliveriusovi z Malých Kyšic

Milí Oliveriusové, Oliberiusové, jakož i všichni čtenáři tohoto „Listu“!

Stalo se již tradicí, že k Vám přicházím v období Vánočních svátků a prostřednictvím tohoto rodového listu Vám přeji všechno nejlepší do blížícího se roku následujícího - do roku Nového. Pomalu se skončí kralování 19 v letopočtu, na kterou jsme si již - všichni bez rozdílu - zvykli a marně si klademe otázky: „Co nám přinese 20? Co nám přinese najednou tolik nul v letopočtu?“ Nebud' me pověřčiví a věřme, že rok 2000 bude alespoň tak dobrý, jako byl ten stávající s třemi devítkami na svém konci.

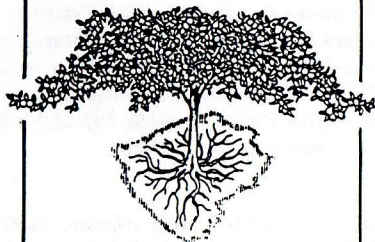
Moji milí jmenovci,

přejí Vám, aby ty letošní vánoce u Vás proběhly skutečně ve znamení klidu, spokojenosti a míru. A stejně tak i Nový rok, aby pro Vás byl ve znamení zdraví, spokojenosti, radosti a lásky!

Nechť se Vám splní všechna Vaše přání!

Držme se, a to nejen v příštím roce, výroku předního českého jazykovědce z doby našeho obrození Josefa Jungmanna: „K životu přindleží nejen chléb, peníze, zisk a užitek, ale i krása a radost, vděčnost ku předkům a uctivost ku starožitnostem.“

GENS UNA SUMUS!

JSME JEDEN ROD!

P.F. 2000 Váš

Miroslav Oliverius

V KOLÉBCE NAŠEHO RODU

Nejstarší, v písemných pramenech zjištěný, předek našeho rodu se uvádí jako Pavel Myslivec a pocházel z Dolního Hradiště na Kralovicku. Zde se měl narodit v roce 1619, tedy rok před Bělohorskou bitvou, která se stala odrazovým můstkem pro habsburskou dynastii, usadivší se v českých dějinách po dobu dlouhých 300 let.

Pavel Myslivec byl jedním z předních služebníků plaského cisterciáckého kláštera a roku 1672 koupil v Dolním Hradišti panskou chalupu. V Dolním Hradišti byly, podle kralovické matriky, narozeny i čtyři jeho děti: Dorota nar. 5.1. 1652, Anna nar. 1.2. 1654 a dvojčata Pavel a Petr nar. 22.5. 1656. To všechno jsem věděl, ale za dobu, co se zajímám o genealogii rodu Oliveriusů jsem nikdy nenavštívil „kolébku našeho rodu“ - obec Dolní Hradiště.

Dnes už mohu napsat, že se tak stalo na samém konci měsíce srpna tohoto roku, kdy jsem vyjel do bývalého sídla - nepřátel našich prapředků - Miseroniů z Lisonu. Mým cílem se stala zřícenina hradu Krašov. *(Poznámka: Udržovaná, ležící nad romantickým údolím, kterým protéká Berounka - Plzeňáci prominou, tedy Mže. Doporučuji navštívit.)*

Při zpáteční cestě jsem ještě v Kralovicích stačil „přepadnout“ paní doktorku Bohumilu Oliveriusovou v její notářské kanceláři a potom už jsem se nemohl dočkat informační tabule s označením: „Dolní Hradiště“.

Bohužel, nepočítal jsem s možností, že navštívím tuto malebnou obec nad říčkou Střelou, proto jsem se nevybavil fotografiemi z roku 1945, na kterých je zdokumentována chalupa Pavla Myslivce. *(Poznámka: Ještě v roce 1946 ji měla držet rodina Hlavatých. K jejímu zbourání mělo dojít v letech 1947-48.)* Nemohl jsem tedy určit místo, kde skutečně náš praprapředek bydlel. Přesně jsem poznal strž (hlubokou rokli), o které se ve svých pojednáních o Dolním Hradišti zmiňuje můj předchůdce, kronikář rodu Ing. Václav Oliverius (1895-1968).

Na několik dotazů mi od místních obyvatel bylo sděleno: „Oliverius? Takové příjmení se v obci neobjevuje. Neznám!“ Dnes už vím, že jsem se měl ptát na paní Jaroslavu Kondelíkovou. Asi bych měl více štěstí. Ale i tak jsem poznal další hezké místo, kterým se může naše „malá“ země chlubit. Věřím, že s létem se do Dolního Hradiště znova vrátím a potom snad o kolébce našeho rodu napíši více.

Členové Kozojedské rodové větve se asi usmívají nad mými pocity z návštěvy obce, která leží nedaleko Kozojed, kterou asi dobře znají, ale já budu rád, když mi někdo ze čtenářů o této obci nějaké poznatky napíše. *(Poznámka: Stručnou historii obce Dolní Hradiště jsem shrnul v Samizdatu č. 8/listopad 1997. Odborně o ní pojednává historik Václav Kočka ve svých Dějinách okresu Kralovického, vydaných v roce 1930 nákladem jmenovaného okresu.)*

Miroslav Oliverius

***

Poděkování: Děkuji všem dárcům, kteří mi během roku 1999 poskytli finanční příspěvek na vydávání rodového zpravodaje OLI-SLOVA. Doručené příspěvky jsem použil na nákup poštovních známek pro rozeslání jak velikonočního, tak i vánočního zpravodaje. Rovněž děkuji všem, kteří mi již dnes zaslali nebo právě zasílají pohlednici s přáním k Novému roku. Já se mohu revanžovat v podobě těchto OLI-SLOV. Děkuji tedy i za pochopení, že ode mne ve všech cca 80 rodinách neočekáváte i vánoční pohled. (oli)

***

Vítáme Tě, Jakube!

Nedávno jsme obdrželi radostnou zprávu z Plzně: Dne 23. února 1999 se v plzeňské porodnici Na Slovanech manželům Bohuslavu a Aleně Oliveriusovým narodil syn JAKUB. Kozojedská rodová větev se rozrostla o dalšího nositele příjmení Oliverius.

Vítáme Tě, Jakube! Přejeme Ti jen štěstí, zdraví a samé radostné dny a Tvým rodičům touto cestou blahopřejeme. Oliveriusové

* * *

V ROCE 2000 BUDEME SLAVIT .....

V Novém „kulatém“ roce oslaví své „kulaté“ narozeniny následující členové našeho rodu, nositelé (nebo býv. nositelky) příjmení OLIVERIUS:

9. ledna	Jiří Oliverius	z rodové větve Nýřanské	40 let
10. ledna	Tereza Oliveriusová	z Loštic	10 let
23. ledna	Mgr. Jarmila Heidlerová, r. Oliver.	z rodové větve Nýřanské	60 let
9. února	Blanka Eiseltovej, roz. Oliveriusová	z Ledče nad Sázavou	70 let
20. března	PhDr. Miroslava Bajzíkovej, r. Oliv.	z Benešova	40 let
10. dubna	Rudolf Oliverius	z rodové větve Nýřanské	70 let
26. dubna	Jaroslava Kondeliskovej, r. Oliverius.	z Dolního Hradiště	70 let
23. května	Petr Oliverius	ze Skomelna	20 let
22. srpna	Hana Oliveriusová	z rodové větve Kozojed.	30 let
26. srpna	Marcela Oliveriusová	z Ústí nad Labem	10 let
8. září	Irena Mašková, r. Oliveriusová	z Rokycan	30 let
6. prosince	Eva Piščíková, r. Oliveriusová	z rodové větve Civické	50 let
7. prosince	Mark Anthony Oliverius	z Kalifornie / USA	20 let
14. prosince	George Adelbert Oliverius	z Kalifornie / USA	80 let
17. prosince	Francis Joseph Oliverius	z Kalifornie / USA	60 let

Všem oslavencům tímto již dnes blahopřejeme a přejeme všechno nejlepší!

Výše uvedené údaje jsou převzaty ze Soupisu nositelů příjmení Oliverius, který jsem zpracoval roku 1995. Bohužel, nepodařilo se mi zjistit např. pobyt některých příslušníků (-nic) rodu, proto uvádím např. „z rodové větve Nýřanské“. Zároveň ne vždy jsem zjistil, zda se některá ze svobodných členek rodu provdala. Za případná - neúmyslná - pochybení se jak dotčeným osobám, tak i členům omlouvám. Budu rád, když se mi ozvou Ti oslavenci, na které se zapomnělo nebo o kterých nemám bližší údaje k dispozici.

* * *

(oli)

Organizační poznámka: Samizdat - plánovanou „OLIVERIUSOVIC KUCHAŘKU“ - nejsem schopen vydat, protože jsem ke dnešnímu dni neobdržel žádné recepty jídel, jak jsem navrhoval v minulých OLI-SLOVECH.

(oli)

ARCHIVY STÁLE MLUVÍ

Přiznám se, že v poslední době nemám moc času, abych průběžně navštěvoval archivy a vyplnil tak „bílá“ místa v našem rodokmenu. Asi mě neomlouvá konstatování: „Co budu dělat v penzi?“ Rodina připomíná, že mi v listopadu t.r. bylo teprve (nebo už?) 46 let. Díky Mgr. Václavu Krútovi, řediteli Státního okresního archivu Kladno, o kterém jsem se již zmínil v předminulém čísle OLI-SLOV, se mi podařilo získat několik dalších údajů, a to přímo ze Státního oblastního archivu v Plzni. Údaje jsou neúplné, ale třeba za Vaší pomoci mi mohou ledacos napovědět:

- 1) Dne 1. února 1864 byli v Oboře oddáni: ženich Jan Nepomuk Sládek, nar. 14.1. 1826 v Manětíně, nádeník z Hromce a nevěsta Marie Oliberiusová, nar. ?? v D. Bžezí č. 14, dcera Jana Oliberiusa, pachtýře z Býšova 55 a Rozálie Brunclíkové z Kaceřova č. 24.
- 2) Dne 2. srpna 1869 byli v Oboře oddáni: ženich Jan Křeš, kovář z Hromce č. 69 a nevěsta Kateřina Oliberiusová, nar. 17.4. 1847 v D. Bžezí č. 9, dcera Jana Oliberiusa, pachtýře z Býšova č. 55 a Rozálie Brunclíkové z Kaceřova č. 24.
- 3) Dne 28. května 1861 byli v Oboře oddáni: Josef Oliberius, nar. ?? v Nadrybech č. 23, ve věku 28 let, čeledín ve mlýně pod Nadryby č. 17, syn Vojtěcha Oliberiusa, podruha v Nadrybech č. 23 a Marie, roz. Hedbávné z Ninic č. 24 a nevěsta Kateřina, roz. Majerová, ve věku 27 let.
- 4) Dne 31. října 1898 byli v Oboře oddáni: ženich Jan Oliverius, nar. 19.7. 1873, zřízenec dráhy, Nebřeziny č. 28, syn Josefa Oliveriusa, domkáře v Nebřezinách č. 28 a Kateřiny, roz. Majerové a nevěsta Josefa Maršíkové, nar. 10.10. 1875, dcera Antonína Maršíka, domkáře v Nebřezinách č. 31 a Marie, roz. Pechové.
- 5) Dne 18. ledna 1814 byli v Liblíně oddáni: ženich Josef Zeithaml, ve věku 21 let, sedlák v Radnicích č. 165 a nevěsta Barbora Oliveriusová, ve věku 17 let, dcera Josefa Oliveriusa, sedláka v Olešné č. 5 u Liblína a Barbory, roz. ??.
- 6) Dne 14. října 1814 byli v Liblíně oddáni: ženich Václav ??, ve věku 21 let, služební pacholek z Vranůvky č. 3 a nevěsta Kateřina Oliveriusová, ve věku 20 let, dcera Josefa Oliveriusa, sedláka v Olešné č. 5 a Barbory, roz. Polánkové.
- 7) Dne 12. února 1828 byli v Liblíně oddáni: ženich Josef Švec, ve věku 20 let, syn Františka Švece, šafáře ve Svinné č. 5 a Marie, roz. Šebkové ze Lhotky č. 10 a nevěsta Anna Oliveriusová, ve věku 24 let, dcera Josefa Oliveriusa, sedláka z Olešné č. 5 a Barbory, roz. Holubové.
- 8) Dne 20. května 1828 byli v Liblíně oddáni: ženich Josef Oliberius, vdovec ve věku 50 let, sedlák, syn Šimona Oliberiusa, sedláka v Kočkově a Lidmily, roz. ??, z Hrádecka č. 20 a nevěsta Anna, vdova po Janu Buriánkovi, sedláku v Rakové č. 12, ve věku 51 let.
- 9) Dne 27. listopadu 1827 byli v Liblíně oddáni: ženich František Oliberius, ve věku 19 let, narozen v Třebnušce č. 10, kovář, syn Vojtěcha Oliberiusa, kováře v Třebnušce č. 10 a Anny, roz. Čihové z Rakolusek a nevěsta Barbora Mertlová ve věku 28 let, vdova po Jakubu Habrovi, domkáři z Olešné č. 22, dcera Matěje Mertla, sedláka ve Vranovicích a Anny, roz. Krobové z Mlečic č. 22. (Porovnej p.č. 80 v Soupisu nositelů příjmení Oliverius, Samizdat č. 5/únor 1995.)

Poznámka: František Oliberius (viz bod 9) se narodil 13.9. 1808, pocházel z Třebnušské rodové větve a ani Ing. Václavu Oliveriusovi se nepodařilo zjistit, kam zmizel. Uváděný zápis mnohě vysvětluje. Domnívám se, že by mohl být zakladatelem Kozojedské rodové větve rodu, kterou se mi ke dnešnímu dni nepodařilo „naroubovat“ na rodový strom Oliveriusů.

OLI-SLOVA, rodový zpravodaj. Napsal a vydal Miroslav Oliverius pro nositele příjmení OLIVERIUS, případně i pro další zájemce. Malé Kyšice, dne 17.12. 1999. Adresa: Malé Kyšice čp. 102, 273 51 UNHOŠŤ, Czech republic. *Neprodejné!*